

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ

(Μάτθ. δ' 12 - 17)

11 Ιανουαρίου 2015

Μέ τήν μετάνοια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Χριστός ἄρχισε τό κήρυγμά του καί μέ τήν μετάνοια τό ἐτελείωσε. Γιά τό πῶς ἐτελείωσε μᾶς λέγει τό Εὐαγγέλιο, πῶς μετά τήν Ἀνάσταση παράγγειλε στούς Ἄποστόλους νά κηρύξουνε μετάνοια στ' ὄνομά του σ' ὅλα τά ἔθνη· γιά τό πῶς ἄρχισε μᾶς τό εἶπε τό Εὐαγγέλιο σήμερα. Ἐκεῖνο τόν καιρό, ὅταν ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς πῶς ὁ Ἰωάννης παραδόθηκε, ἔφυγε καί πῆγε στή Γαλιλαία. Καί ἀφήνοντας τήν Ναζαρέτ, ἦλθε καί κατοίκησε στήν Καπερναούμ πού ἦταν κοντά στήν θάλασσα, στά σύνορα πού κατοικοῦσαν οἱ φυλές Ζαβουλών καί Νεφθαλείμ, γιά ν' ἀληθῆψει ἐκεῖνο πού εἶπε ὁ Θεός μέ τό στόμα τοῦ προφήτη Ἡσαΐα. Ἡ γῆ τοῦ Ζαβουλών καί ἡ γῆ τοῦ Νεφθαλείμ, στό δρόμο κατά τή θάλασσα περ' ἀπό τόν Ἰορδάνη, ἡ Γαλιλαία πού τήν κατοικοῦνε τά ἔθνη· ὁ λαός πού κάθεται στό σκότος εἶδε μεγάλο φῶς καί σέ κείνους πού κάθονται στήν χώρα καί στήν σκιά τοῦ θανάτου φῶς φανερώθηκε γι' αὐτούς. Ἀπό τότε ἄρχισε ὁ Ἰησοῦς νά κηρύττει καί νά λέγει Μετανοεῖτε· γιατί πλησιάζει ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅταν παραδόθηκε ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, παρουσιάσθηκε φανερά κι ἄρχισε τό κήρυγμά του στόν λαό. Μέ τά ἴδια λόγια τοῦ Ἰωάννη· «Μετανοεῖτε...», «Μετανοεῖτε...» ἐκήρυττε κι ὁ Χριστός. Αὐτό φανερώνει πρῶτα πῶς τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο εἶναι συνέχεια στό κήρυγμα τῶν Προφητῶν. Γιατί ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ἦρθε ἐπαναστατικά νά καταργήσει τόν νόμο τοῦ Μωυσῆ καί τό κήρυγμα τῶν προφητῶν· δέν ἦρθα, εἶπε ὁ ἴδιος, νά καταργήσω, μά νά συμπληρώσω. Εἶπαμε λοιπόν πῶς κι ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής κι ὁ Χριστός ἀρχίζουνε τό κήρυγμά τους μέ τήν ἴδια λέξη. Τό «Μετανοεῖτε...» ὅμως αὐτό φανερώνει ἀκόμη καί κάτι ἄλλο κι αὐτό πρέπει νά τό προσέξουμε πολύ. Γιατί ἂν δέν προσέξουμε κι ἂν δέν καταλάβουμε γιατί ὁ Πρόδρομος κι ὁ Χριστός ἀρχίζουν μέ τό «Μετανοεῖτε...», τότε δέν θά καταλάβουμε τίποτα κι ἀπ' ὄλο τό Εὐαγγέλιο. Εἶπαμε δά πῶς ὄλο τό κήρυγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας του, δηλαδή ὄλο τό Εὐαγγέλιο συμπεριλαμβάνεται καί συγκεκριαίωται στή μετάνοια. Τό πῶς μεγάλο κακό, εἶναι ἡ ἀμετανοησία. Ἡ μετάνοια εἶναι ζωή καί σωτηρία, ἡ ἀμετανοησία εἶναι θάνατος καί ἀπώλεια. Ὅποιος δέν μετανοεῖ, δέν καταλαβαίνει τό φταίξιμό του καί τήν ἁμαρτία του, δέν ζητάει τό

ἔλεος τοῦ Θεοῦ, δέν ἔχει συγχώρεση ἀπό τό Θεό. Γιατί ὁ Θεός ἐλεεῖ καί συγχωρεῖ ἐκείνους πού νιώθουνε τά φταιξίματά τους, πού κλαῖνε γιά τίς ἀμαρτίες τους, πού ζητοῦνε τό θεῖο ἔλεος· μ' ἓνα λόγο ἐκείνους πού μετανοοῦνε. Ὅλα αὐτά, εἶναι πού σέ κάνουνε καινούργιο ἄνθρωπο, ὅλα αὐτά εἶναι πού σέ ἀνεβάζουν, ὅλα αὐτά εἶναι ἡ μετάνοια κι ἡ μετάνοια εἶναι ἡ πρόοδος σου κι ἡ προκοπή σου, ἡ ζωή σου κι ἡ σωτηρία σου. Ἡ ἀμετανοησία σέ ρίχνει καί σέ κατεβάζει, σου θολώνει τό μυαλό καί σέ τυφλώνει κι ὕστερα τά βλέπεις ὅλα θολά καί τά καταλαβαίνεις ὅλα ἀνάποδα. Πολλοί θαρροῦνε πώς ἡ μετάνοια εἶναι ἀδυναμία καί πώς ἡ ἀμετανοησία εἶναι θέληση. Μακάρι νά 'χουμε ὅλοι μας μία τέτοια ἀδυναμία, πού μᾶς ἀνεβάζει καί νά μᾶς λείπει τέτοια θέληση, πού μᾶς καταστρέφει. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἦρθε νά μᾶς κάμει καινούργιους ἀνθρώπους. Μᾶς καλεῖ σέ μετάνοια, γιατί ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι πιά ἓνα μακρινό ὄραμα, ἀλλά μία πραγματικότητα πού εἶναι ἀπτή στό πρόσωπο τοῦ Μεσσία Χριστοῦ καί βιώνεται μέσα στήν θεία Εὐχαριστία καί τήν Ἐκκλησία. Ἄς παρακαλᾶμε, λοιπόν, τόν ἅγιο Θεό νά φωτίζει τό σκότος τοῦ νοῦ μας, γιατί, ὅταν φωτιστεῖ τό σκοτάδι τοῦ νοῦ μας, τότε γινόμαστε ὀλοκληρωμένοι ἄνθρωποι, φωτόμορφα τέκνα τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀρχ. Ἰ. Κ.